

Iloimantsin ort. seurakunta
isä Ioannis Lampropoulos
kirkkoherra
050 357 3675
ioannis.lampropoulos@ort.fi

LAUSUNTO

1 (3)

14.11.2017

Suomen ortodoksinen kirkollishallitus
Karjalankatu 1
70110 Kuopio

LAUSUNTO

Kirkollishallituksen lausuntopyyntö koskien organisaatiomuutoksesta Karjalan hiippakunnan seurakunnissa.

Iloimantsin ortodoksinen seurakunnan neuvosto valmisteli lausunnon seurakunnanvaltuustolle 23.10.2017. Iloimantsin ortodoksinen seurakunnanvaltuusto käsitteli ja hyväksyi lausunnon 13.11.2017. Iloimantsin seurakunnanvaltuusto lausuu kantanaan seuraavaa:

Kirkon hallinnon ja toiminnan muutostarve on ilmeinen.
Valmistelumuistiossa huomio kiinnittyy seuraaviin kohtiin.

Kirkon julkisuuskuva on negatiivisempi kuin kenties koskaan aiemmin. Ei ole järkevää ajan- eikä voimavarojen käyttöä, että teologisen ja sielunhoidollisen koulutuksen saanut papisto toimii kirkossa hallintovirkamiehinä ja näyttäytyy julkisuudessa lähinnä seremoniallisissa yhteyksissä. Jotta julkisuuskuva voisi kirkastua, kirkon pitää suunnata toimintaa entistä enemmän ihmisten kesellä tehtävään työhön ja mennä suoraan sinne, missä ihmiset ovat. Muuten kohtaaminen nyky-yhteiskunnassa ei ole mahdollista. Nykykirkon lähetystyön kenttä on niin lähellä, että sitä voi olla vaikea nähdä ja tunnistaa. Tämä on kirkon tärkein ja kiireellisin tehtävä.

Taloudellisten resurssien supistuminen. Suomen kaltaisessa pitkien etäisyyksien maassa nykyinen toimintamalli tiukkoine seurakuntarajoineen on järkevän toiminnan este ja turhien lisäkustannusten aiheuttaja. Oman seurakunnan pappi voi tulla sadan kilometrin päästä hoitamaan jonkin toimituksen, vaikka naapuriseurakunnan papilla olisi paikalle huomattavasti lyhyempi matka. Työaikaa menee kohtuuttomasti kulkemiseen ja rahaa matkakorvauksiin. Seurakuntarajojen muuttaminen ehdotetulla tavalla mahdollistaisi sen, että lähimpänä oleva pappi hoitaisi tarvittavat toimitukset huomattavasti pienemmin kustannuksin.

Verotulojen kasvattaminen tulee olemaan tavattoman vaikeaa, ellei mahdotonta. Työmuotoja on välttämätöntä uudistaa, jotta rahoitus riittäisi edes kohtuudella. Ikärakenne seurakunnissa ei tue verotulojen kasvun ajatusta. Hyvin huomattava osa kirkon jäsenistä on eläkeikäisiä ja

14.11.2017

seurakuntien verokertymät eläketuloista ovat selkeästi pienemmät kuin työssä käyvän väestön osalta keskimäärin. Myöskään maahanmuutto ei kasvata verokertymiä, elleivät tulijat työllisty siten, että uutta verotettavaa tuloa syntyisi.

Kustannusten painopiste on kiinteissä kuluissa. Kiinteiden kulujen osuus kaikista kuluista on nykytilanteessa kohtuuttoman suuri. Seurakunnan varsinaiseen työhön jää alle viidennes kaikesta käytetystä rahasta. Se on kestävätilanne. Kiinteiden kulujen osuus tulee olemaan todellinen ongelma jatkossakin, olipa hallintomalli mikä tahansa. Suuri osa edellä mainituista kuluista syntyy kiinteistöistä, joista merkittävä osa on sakraalirakennuksia. Mitä voi tehdä niille kirkkoille ja rukoushuoneille, joiden käyttö on hyvin vähäistä, mutta joista syntyy koko ajan merkittävästi sekä lakisääteisiä että muita kuluja? Erityisesti maaseutuseurakunnissa on vaikea myydä mitään kiinteistöjä, koska liian monilla toimijoilla on sama ongelma itsellään.

Kappeliseurakuntamalli. Koko uudistuksen kannalta on tärkeää, että ne toimenpiteet, joihin mallissa päädytään, syntyisivät toiminnallisten selvitysten eikä muodollisen aluejaon tai nykyisten seurakuntien yhteen liittämisen pakosta. Uudessa mallissa varsinaisen seurakunnan sisälle syntyvät kappeliseurakunnat antaisivat esim. vanhoille ja perinteisille seurakunnille mahdollisuuden säilyttää oman, vahvan identiteettinsä ja malli mahdollistaisi myös oman papin.

Muiston mukaan kappeliseurakunnissa toimisi papin johdolla paikallinen kappelineuvosto, joka suunnittelisi, toteuttaisi ja arvioisi toimintaa.

Emoseurakunta osoittaisi määrärahan toiminnan järjestämiseksi.

Kappelineuvoston asema herättää eräitä kysymyksiä.

Kaikissa toimipisteissä suurseurakunnan sisällä on myös suunniteltava, toteutettava ja arvioitava toimintaa. Muodostettavat kaksi seurakuntaa ovat niin laajoja, että toimintatavat väistämättä niiden sisällä ovat erilaisia ja eri tavoin toteutettuja, vaikka ne olisi suunniteltukin yhteisesti

seurakunnanuevostossa, siksi kappelineuvoston olemassaolo on välttämätön. Kappelineuvosto suunnittelee, toteuttaa ja arvioi oman kappeliseurakuntansa toiminnan. Kappelineuvosto aktivoi seurakuntalaisia vapaaehtoistyöhön. On huolehdittava, että kappelineuvostoista ei syntyisi turhia (kokous)lisämenojen aiheuttajia ilman todellista lisäpanosta seurakunnalliseen työhön ja sen sisältöön.

Oman papin osalta kysymys on laajempi kuin vain kappeliseurakuntia koskeva. Sielunhoitotyö on erityisesti se osa-alue, jossa myös papin henkilöllä on merkitystä. Henkilökohtainen sielunhoitotyö on pitkä prosessi, jossa luottamus voi muodostua ja tuloksia syntyä vain silloin, kun seurakuntalainen kohtaa näissä tilanteissa saman papin, josta tulee näin oma rippi-isä. Tämä

Iloimantsin ort. seurakunta
isä Ioannis Lampropoulos
kirkkoherra
050 357 3675
ioannis.lampropoulos@ort.fi

LAUSUNTO

3 (3)

14.11.2017

työ, jos mikä on pitkäjänteistä ja tämältyyppiseen työhön uudistamisessa mahdollisesti syntyviä säästöjä tulisi suunnata.

Lopuksi. On tärkeätä pitää tiedottamisella huolta siitä, että uudistuksessa ei ole kysymys siitä, että pieniä varattomia seurakuntia liitetään isompiin, vaan että tässä luodaan kokonaan uutta mallia kirkkokunnalle sen perustehtävän hoitamiseksi. Muistiossa on kiinnitetty huomiota myös siihen, että toimintatapojen uudistaminen samalla kertaa hallinnonuudistamisen kanssa on välttämätöntä, jottei kävisi niin, että toimintojen painopiste keskittyy kasvukeskuksiin ja niiden ympärille. On syytä varautua myös negatiivisiin reaktioihin, niitä tulee varmasti. Kirkon on välttämätön astua tähän päivään ja sen yhteiskunnalliseen todellisuuteen. Siellä muutos on jo menossa eikä sitä voi estää.

Liitteet

1. Iloimantsin ortodoksinen seurakunnan työntekijöiden kommentit
2. Luottamushenkilöiden tekemä SWOT-analyysi
3. Seurakunnanneuvoston pöytäkirjaote
4. Seurakunnanvaltuuston pöytäkirjaote

Iloimantsissa, 14.11.2017,

Ioannis Lampropoulos
kirkkoherra

